

2009. február 19., csütörtök

A NATO szerepe az EU biztonsági struktúrájában

P6_TA(2009)0076

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a NATO szerepéről az Európai Unió biztonsági szerkezetében (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2002. december 16-i EU–NATO közös nyilatkozatra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,
- tekintettel az 1949. április 4-én Washingtonban aláírt Észak-atlanti Szerződésre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,
- tekintettel a 2007. december 13-án aláírt, és az EU-tagállamok nagy többsége által ratifikált Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel az EU–NATO állandó kapcsolatainak átfogó keretrendszerére, amelyet az Európai Unió Tanácsának főtitkára/a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője és a NATO főtitkára 2003. március 17-én fogadott el,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára (ESS),
- tekintettel az Észak-atlanti Tanács csúcstalálkozója eredményeképpen létrejött nyilatkozatra, amelyet 2008. április 3-án adtak ki Bukarestben,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa elnökségének az európai biztonsági és védelmi politikáról szóló, 2007. december 11-i és 2008. június 16-i jelentéseire,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló 2005. április 14-i állásfoglalására⁽¹⁾, az európai biztonsági stratégiának az EBVP összefüggésében történő végrehajtásáról szóló 2006. november 16-i állásfoglalására⁽²⁾, a transzatlanti kapcsolatokról szóló 2007. április 25-i állásfoglalására⁽³⁾, az európai biztonsági stratégia és az EBVP végrehajtásáról szóló 2008. június 5-i állásfoglalására⁽⁴⁾, és a soron következő washingtoni EU–USA csúcstalálkozóról szóló 2008. június 5-i állásfoglalására⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0033/2009),

A. mivel az Európai Uniót és a NATO-t közös értékrend – így a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság – alapján hozták létre, és fennállásuk óta az európai területen a háborúk elkerülését szolgálják; mivel az Egyesült Államok új elnökének megválasztása után az Atlanti-óceán mindkét partján egyre nagyobb egyetértés övezi a nukleáris fegyverek csökkenő hasznosságát a jelenlegi fenyegetésekkel szemben, valamint annak új sürgető szükségérzetét, hogy csökkenteni kell a nukleáris arzenál méretét, az atomsorompó-szerződés VI. cikke szerinti kötelezettségvállalásokkal összhangban,

⁽¹⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 580. o.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 334. o.

⁽³⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 670. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0256.

2009. február 19., csütörtök

- B. mivel az ENSZ Alapokmánya értelmében az ENSZ Biztonsági Tanácsa általános felelősséggel tartozik a nemzetközi békéért és biztonságért; mivel az Alapokmány jogalapot biztosít a NATO létrehozására; mivel az Észak-atlanti Szerződés aláírásával a NATO tagállamok megerősítették az Alapokmány céljaiba és elveibe vetett hitüket, és elkötelezték magukat amellett, hogy nemzetközi kapcsolataikban tartózkodnak a haderővel való fenyegetéstől vagy annak az Egyesült Nemzetek céljaival bármely tekintetben összeegyeztethetetlen módon történő alkalmazásától,
- C. mivel az EU tagállamai az ENSZ rendszerében elismerik a nemzetközi kapcsolatok alapvető keretét; mivel az Egyesült Nemzetek Alapokmányának, valamint a Helsinki Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban továbbra is elkötelezettek a béke megőrzése és a nemzetközi biztonság megerősítése, továbbá a demokrácia és a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának fejlesztése és megszilárdítása mellett; mivel az EU-tagállamok prioritást képező intézkedésként határozták meg az Egyesült Nemzetek Szervezetének reformját és megerősítését annak érdekében, hogy elláthassa feladatait és hatékonyan járjon el a globális kihívásokra nyújtott megoldások és a kulcsfontosságú fenyegetésekre való reagálás terén,
- D. mivel a NATO az európai katonai biztonság magját alkotja, valamint az Európai Unió megfelelő kapacitással rendelkezik tevékenységeinek támogatására, így az európai védelmi képesség megerősítése és az együttműködés elmélyítése mindkét szervezet hasznára válik,
- E. figyelembe véve, hogy Európa biztonsági szerkezetébe az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) és olyan nemzetközi eszközök is beletartoznak, mint az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződés,
- F. mivel a NATO demokratikus nemzetek kormányközi szervezete, amelyben az az elv érvényesül, hogy a döntéseket polgári személyek hozzák, a katonaság pedig végrehajtja azokat,
- G. mivel az Európai Unió lakosságának 94 %-a NATO tagállami polgár, és a 27 európai uniós tagállamból 21 NATO-szövetséges, és a 26 NATO-szövetségesből 21 tagja az Európai Uniónak, a régóta NATO-szövetséges Törökország pedig tagjelölt az EU-hoz való csatlakozás tekintetében,
- H. mivel 2007-ben és 2008-ban az Európai Tanács fontos döntéseket hozott az EBVP területén azzal a céllal, hogy tovább javítsa operatív képességeit; mivel a Lisszaboni Szerződés olyannyira várt hatálybalépése jelentős újításokat fog bevezetni az EBVP területén, koherensebbé és hatékonyabbá téve az e területen folytatott európai együttműködést,
- I. mivel az Európai Uniónak és a NATO-nak fokozniuk kell az együttműködést, és lehetővé kellene tenniük mindkét szervezet eszközeinek nagyobb mértékű kihasználását, valamint biztosítaniuk kell a hatékony együttműködést azáltal, hogy véget vetnek az intézmények közötti civakodásnak,
- J. mivel a NATO az európai és amerikai szövetségesek részvételével megvalósítandó közös katonai művelet megvitatásának, valamint az erről hozandó döntések színtere, ugyanakkor a nemzetközi békéért és biztonságért az Egyesült Nemzetek tartozik végső felelősséggel,
- K. mivel az EBVP-missziók számára biztosított csapatok és felszerelések többé-kevésbé azonosak a NATO-műveletek számára biztosítottakkal,
- L. mivel a NATO egésze nem vesz részt EBVP-s műveletekben; mivel az EU az ilyen műveletek vállalása során eldönti, hogy igénybe veszi-e a NATO eszközeit és képességeit az ún. „Berlin plusz” rendszer értelmében,
- M. mivel az EU–NATO „Berlin plusz” rendszer keretébe tartozó együttműködés ez idáig nem működött kielégítően, és ez azzal a megoldatlan problémával kapcsolatos, hogy néhány ország tagja a NATO-nak, az EU-nak viszont nem,

2009. február 19., csütörtök

- N. mivel a „Berlin plusz” rendszeren kívül a NATO-nak és az EU-nak hatékony válságkezelést kell biztosítania, és jobban együtt kell működnie, hogy a lehető legjobb választ tudja adni az afganisztáni és koszovói válsághoz hasonló krízis esetén,
- O. mivel az EU–NATO kapcsolatokat tovább kell javítani mindkét szervezet részéről azáltal, hogy az EU bevonja az EBVP-be azon európai NATO-szövetségeket, amelyek nem tagjai az EU-nak, valamint a NATO bevonja az EU–NATO tárgyalásokba azokat az uniós tagállamokat, amelyek nem tagjai a NATO-nak; mivel az EU–USA kapcsolatokat tovább kell erősíteni,
- P. mivel a NATO és az EU bővítési folyamatainak – noha eltérők – egymást kell erősíteniük az európai földrész stabilitásának és jólétének biztosítása érdekében,
- Q. mivel az EU–NATO kapcsolatok egyik fontos eleme az egymást megerősítő módon végrehajtott válságkezelő katonai képességek fejlesztésére és biztosítására irányuló nemzeti erőfeszítések támogatása, amely előmozdítja a tagállamok területi védelmére és biztonsági érdekeinek biztosítására irányuló elsődleges feladatot,
- R. mivel bizonyos katonai képességek területén az EU és a NATO közötti összhang közös kísérleti projektek révén javítható,
- S. mivel Európa közös védelme hagyományos és nukleáris erők együttesén alapul, amelyet alaposabban hozzá kellett volna igazítani a változó biztonsági helyzethez,
- T. mivel mind az EU, mind a NATO jelenleg saját biztonsági stratégiájának (az európai biztonsági stratégia és a szövetségi biztonságról szóló nyilatkozat) újraértékelését végzi,
- U. mivel a Lisszaboni Szerződés valamennyi tagállam polgári és katonai kapacitását az EBVP-hez rendeli, az államok egy úttörő csoportja között előírja az állandó, strukturált védelmi együttműködést, kötelezi az államokat a katonai kapacitás fokozatos fejlesztésére, kiterjeszti az Európai Védelmi Ügynökség szerepét, kötelezi az államokat, hogy siessenek egy megtámadott másik állam segítségére (egyes államok semlegességének vagy mások NATO-tagságának sérelme nélkül), úgy érvényesíti az EU célkitűzéseit (petersbergi feladatok), hogy azok között szerepeljen a terrorizmus elleni küzdelem, végül pedig ragaszkodik a kölcsönös szolidaritáshoz terrortámadás vagy természeti katasztrófa esetén,

Stratégiai áttekintés

1. rámutathat, hogy az Európai Unió valamennyi politikájának teljes mértékben összhangban kell lennie a nemzetközi joggal;
2. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió létének alapja határain belül és kívül a tényleges többoldalúság, valamint az ENSZ Alapokmányának szövege és szelleme iránti elkötelezettséggel történő béketeremtés; megállapítja, hogy a hatékony biztonsági stratégia elősegíti a demokráciát és az alapvető jogok védelmét; ugyanakkor megállapítja, hogy a nem hatékony biztonsági stratégia fölösleges emberi szenvedéshez vezet; úgy véli, hogy az EU béketeremtő képessége a helyes biztonsági stratégia és biztonsági politika – többek között az önálló fellépés képességének és a NATO-val való hatékony és kiegészítő jellegű kapcsolat – kialakításától függ;
3. ezért felhívja az EU-t, hogy a válságok megakadályozása, a stabilitás előmozdítása és a segítségnyújtás érdekében az európai biztonsági és védelmi politika fokozottabb fenntarthatóságának biztosításával továbbra is küldjön katonai missziókat az EU-tagállamok közötti közös megegyezés függvényében illetve a strukturáltabb együttműködés keretében; úgy véli, hogy az EU-nak és a NATO-nak továbbra is átfogó megközelítést kell kidolgoznia a válságkezelés tekintetében;
4. elismeri, hogy a 27 tagállamból álló Unióban az érdekek különbözősége – más szóval az EU mozaik-szerű összetétele – egyedi jelleget kölcsönöz számára, valamint hogy lehetősége van a világ különböző részeiben a beavatkozásra, a közvetítésre és a segítségnyújtásra; felhív arra, hogy az EU jelenlegi válságkezelési eszközeit fejlesszék tovább, és reméli, hogy az EU meglévő katonai képességei integráltabbá, költségek terén és katonai szempontból és is hatékonyabbá válnak, mivel az Unió csak ekkor fog rendelkezni elegendő erővel, amely lehetővé teszi számára, hogy kiaknázza egyedi képességeit a konfliktusmegelőzés és -rendezés terén, valamint kiegészítse széleskörű polgári válságkezelő mechanizmusait;

2009. február 19., csütörtök

5. nyomatékosan javasolja az EU-tagállamok közötti fokozott szolidaritást a közös biztonsági és védelmi stratégiák kidolgozása terén;
6. meg van győződve arról, hogy egy erőteljes és élénk euroatlanti partnerség a legjobb biztosíték a biztonság és stabilitás tekintetében egész Európában, valamint a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság és a helyes kormányzás elvének tiszteletben tartására;
7. meggyőződése, hogy a demokratikus szabadságjogok és a jogállamiság jelentik a megoldást az emberek törekvéseire az egész világon; hiszi, hogy egyetlen országot vagy népet sem szabad ebből kizárni, mivel minden embernek joga van demokráciában és jogállamban élni;
8. üdvözli az Európai Uniónak az európai biztonsági érdekek meghatározása és védelme iránti elkötelezettsége részeként az európai biztonsági stratégia aktualizálását, ezáltal megerősítve a tényleges többoldalúságot és ellátva az Uniót a XXI. század veszélyeinek kezelésére irányuló stratégiával; megjegyzi, hogy az Európai Unió és a NATO közötti valós, átfogó és demokratikus konszenzus létfontosságú eleme e stratégia végrehajtásának, amely az EU és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a közös értékeket, célokat és prioritásokat – nevezetesen az emberi jogok és a nemzetközi jog elsőségét – tükröző biztonsági konszenzuson alapszik;
9. hangsúlyozza, hogy a közelmúltbéli kaukázusi események, az Európa NATO-hoz való viszonyulásában tapasztalható új fejlemények, az Amerikai Egyesült Államok vezetőváltása és a NATO stratégiai koncepciójának felülvizsgálatára irányuló munka megkezdése tekintetében ez még inkább fontos;
10. sürgeti, hogy az EU és a NATO biztonsági stratégiáinak egyidejű felülvizsgálata ne csak kiegészítse egymást, hanem közelítsen is egymáshoz oly módon, hogy mindkettő megfelelő súlyt adjon a másik potenciáljának;
11. meggyőződése, hogy az ENSZ Alapokmányának szövegével és szellemével összhangban a NATO-nak és az EU-nak hosszú távú és közös célként a biztonságosabb világot kell megjelölniük tagállamaik lakossága számára és általánosan is, aktívan meg kell akadályozniuk a tömeges atrocitásokat és a regionális konfliktusokat, illetve reagálniuk kell rájuk, mivel ezek továbbra is jelentős emberi szenvedéseket okoznak;
12. ragaszkodik ahhoz, hogy az összes demokrácia az Egyesült Nemzetek égisze alatt egyesüljön a stabilitás és béke megteremtésére irányuló erőfeszítéseikben;
13. elismeri, hogy a biztonság és a fejlődés kölcsönösen függ egymástól, és hogy a konfliktussal érintett területeken nincs egyértelmű sorrendje a fenntartható fejlődés elérését szolgáló eseményeknek; rámutat, hogy a gyakorlatban az összes eszközt párhuzamosan alkalmazzák; ezért felhívja a Bizottságot, hogy végezzen további kutatást a válság sújtotta területeken a katonai és polgári beavatkozások sorrendjének fontosságáról, valamint hogy megállapításait építse be biztonsági és fejlesztési politikáiba;

A NATO és az EU biztonsági szerkezete közötti együttműködés

14. elismeri, hogy a NATO mind a múltban, mind pedig a jelenben fontos szerepet tölt be Európa biztonsági szerkezetében; megjegyzi, hogy a NATO-szövetséges EU-tagállamok nagy része számára a szövetség jelenti a közös védelem alapját, valamint hogy a transzatlanti szövetség fenntartása továbbra is egész Európa – az államai által elfogadott egyéni álláspontoktól függetlenül – biztonságának javát szolgálja; ezért úgy véli, hogy az Unió jövőbeni közös védelmét lehetőség szerint a NATO-val együttműködve kell biztosítani; úgy véli, hogy az USA-nak és az EU-nak fokoznia kell kétoldalú kapcsolatát és ki kell azt terjesztenie a békével és biztonsággal kapcsolatos kérdésekre;
15. megállapítja, hogy a mai világ biztonsági kockázatai között egyre inkább olyan jelenségek tapasztalhatóak, mint a nemzetközi terrorizmus, a tömegpusztító fegyverek terjedése, széthulló államok, kezelhetetlen konfliktusok, szervezett bűnözés, a kibertér fenyegetései, a környezet minőségének romlása és az ezzel összefüggő biztonsági kockázatok, természeti és más katasztrófák, valamint azt, hogy ezek a legfontosabb képességek megerősítésében még szorosabb partnerséget és összpontosítást követelnek meg az EU-tól és a NATO-tól, valamint szorosabb koordinációt a tervezés, a technológia, az ellátás és az oktatás terén;

2009. február 19., csütörtök

16. hangsúlyozza az EBVP egyre növekvő szerepét, amely segíti az EU-t, hogy javítsa a XXI. század biztonsági kockázatainak leküzdéséhez szükséges képességeit, különösen a közös polgári-katonai műveletek és a válságkezelésre irányuló intézkedések terén, a válságmegelőzésre irányuló fellépésektől kezdve a biztonsági ágazat, illetve a rendőrségi és igazságügyi fellépések reformjáig;

17. úgy véli, hogy az EU és a NATO erősíthetné egymást a verseny elkerülésében és a válságkezelő műveletekben a gyakorlatias munkamegosztáson alapuló, nagyobb együttműködés kialakítása révén; úgy véli, hogy egy arra vonatkozó döntésnek, hogy mely szervezetnek kell erőket bevetnie, a két szervezet által kifejtett politikai akaraton, az operatív szükségleteken, a helyszíni politikai legitimitáson, valamint a béke és stabilitás megteremtésére való képességükön kell alapulnia; megállapítja, hogy az új európai biztonsági stratégia és a NATO új stratégiai szerepének kidolgozása során folytatott együttműködés létfontosságú az említett cél eléréséhez;

18. azon a véleményen van, hogy az EU-nak fejlesztenie kell saját biztonsági és védelmi képességeit, ami lehetővé fogja tenni a nem európai szövetségekkel történő jobb tehermegosztást, és megfelelő választ fog adni azokra a biztonsági kihívásokra és fenyegetésekre, amelyek kizárólag az EU-tagállamokat érintik;

19. felszólítja az EU-t, hogy fejlessze biztonsági stratégiai eszközeit a diplomáciai válságmegelőzés, a gazdasági és fejlesztési támogatás, a stabilizáció és az újjáépítés területén meglévő polgári képességek terén, valamint katonai eszközeit; ezen túlmenően úgy véli, hogy stratégiai szempontból kellene felhasználni az EU szomszédságában meglévő „puha hatalmi” eszközöket;

20. megjegyzi, hogy a „Berlin plusz” rendszer – amely lehetővé teszi az EU számára, hogy igénybe vegye a NATO eszközeit és képességeit – megújításra szorul annak érdekében, hogy a két szervezet számára lehetővé tegye, hogy a jelenlegi válságok során közbelépjenek és hatékony segítséget nyújtsanak, ami többfunkciós polgári-katonai válaszadást tesz szükségessé; szükségesnek tartja ezért a NATO és az EU közötti kapcsolatok további fejlesztését, állandó együttműködési szerkezeteket kialakítva, ugyanakkor tiszteletben tartva mindkét szervezet független és autonóm jellegét és nem zárva ki valamennyi olyan NATO-tag és EU-tagállam részvételét, amelyek ebben részt kívánnak venni;

21. felszólítja Törökországot, hogy a továbbiakban ne akadályozza az EU és a NATO közötti együttműködést;

22. felszólítja az EU-t, hogy az európai biztonságról és védelemről szóló fehér könyv kidolgozása során értékelje Európa külső fellépéseinek koherenciáját is, különösen a válsággal sújtott területeken lévő más nemzetközi partnerekkel folytatott együttműködés tekintetében;

A NATO és az EU között a biztonság és védelem kérdéseiben folytatott együttműködés

23. különösen üdvözli a francia kezdeményezést, amely a NATO katonai szerkezetéhez való formális visszatérésre irányul, valamint a francia elnökség erőfeszítéseit az EU Tanácsán belül, hogy az EU-t és a NATO-t még szorosabban összekapcsolja az új biztonsági kihívásokra adandó válaszképpen; üdvözli a francia elnökségnek az európai védelmi képességek egyesítésére irányuló konkrét kezdeményezések elfogadását célzó erőfeszítéseit; szintén üdvözli az Amerikai Egyesült Államoknak az EU védelmi képességeinek megerősítése iránti új, pozitív hozzáállását;

24. sürgeti mindkét szervezet tagállamait, hogy legyenek rugalmasabbak, céltudatosabbak és pragmatikusabbak az EU–NATO partnerség végrehajtása során; ennél fogva támogatja a francia kormányt a NATO és az EU Tanácsának főtítkárai közötti rendszeres kapcsolatok létrehozására irányuló javaslatát, különösen a zavar elkerülése érdekében olyan esetekben, amikor az EU és a NATO egymás mellett, ugyanazon közös cél érdekében, ugyanazon a helyszínen különféle missziókat lát el, mint ahogy az Koszovóban és Afganisztánban is előfordult;

25. hangsúlyozza, hogy az EU a NATO kulcsfontosságú partnere, a rendelkezésre álló eszközök - polgári műveletek, szankciók, humanitárius segítség, fejlesztési és kereskedelmi politika valamint a politikai párbeszéd - egyedi kombinációja révén; ennél fogva felszólítja EU-t és a NATO-t, hogy – számítva a Lisszaboni Szerződés ratifikálására – fokozzák az integrált együttműködés létrehozását célzó erőfeszítéseiket;

26. elismeri a NATO-szövetségek és az EU partnerei körében a hírszerzési összefogás javításának fontosságát;

2009. február 19., csütörtök

27. megjegyzi, hogy az európai uniós állampolgárok támogatják az emberi szenvedés enyhítésére a válságövezetekben végrehajtott missziókat; megjegyzi, hogy a polgároknak nincs elegendő információjuk az EU és a NATO misszióiról és azok céljairól; ezért felhívja az EU-t és a NATO-t, hogy jobban tájékoztassa az embereket a missziók céljairól és arról a szerepről, amelyet e missziók világszerte a biztonság és a stabilitás megteremtésében betöltenek;

28. megjegyzi, hogy együttműködésük megszilárdítása érdekében mind a NATO-nak, mind az Európai Uniónak alapvető készségei megerősítésére kellene összpontosítania, javítania kellene kölcsönös átjárhatóságukat és össze kellene hangolnia a kiképzéssel kapcsolatos doktrínáit, tervezését, technológiáit, felszereléseit és módszereit;

Az Európai Unió műveleti parancsnoksága

29. támogatja egy állandó, uniós műveleti parancsnokságnak a Bizottság alelnöke/a főképviselő felügyelete alatt történő létrehozását, amelynek megbízatása többek között az EBVP szerinti katonai műveletek megtervezése és lefolytatása;

30. hangsúlyozza, hogy az EU-műveletek tapasztalatai azt mutatják, hogy a műveletek folyamatos tervezési és végrehajtási képessége növelné az európai uniós műveletek hatékonyságát és hitelességét; emlékeztet, hogy tekintve az EU polgári-katonai irányultságát, egy ilyen szerkezet nem vetné fel valamely máshol is meglévő struktúra megkettőzését; továbbá emlékeztet, hogy a NATO-parancsnokság alapján katonai tervezés célját szolgálja, míg az EU is tapasztalatokkal rendelkezik polgári, katonai és polgári-katonai műveletek tervezésében és végrehajtásában is, amelyeket jelenleg más globális szereplő nem képes sikeresen végrehajtani;

31. hangsúlyozza, hogy egy EU műveleti parancsnokságnak ki kellene egészítenie a NATO jelenlegi parancsnoki struktúráját, és nem gyengítené a NATO transzatlanti egységét;

32. javasolja, hogy a NATO-val egyetértésben minden NATO-tag EU-tagállam jelölje ki azokat az erőket, amelyek csak uniós műveletekre vethetőek be, annak megelőzése érdekében, hogy az ilyen bevetést ne akadályozzák meg a NATO nem EU-tagállam tagjai; úgy véli, hogy el kell kerülni az ilyen erők bevetésében a megkétszerezést;

Képességek és katonai kiadások

33. úgy véli, hogy az EU és a NATO számára közös kihívás, hogy ugyanazt a nemzeti erőforráskészletet használják személyzet és képességek tekintetében; felhívja az EU-t és a NATO-t, hogy e korlátozott forrásokat a leginkább megfelelő képességekre költsek, a jelen legnehezebb kihívásainak leküzdésére, elkerülve a párhuzamos munkavégzést és előmozdítva az egységet; úgy véli, hogy a stratégiai légi szállítás, amely a meglehetősen ritka és drága műveletek példája, lehetőséget nyújthatna az EU és a NATO tagállamok közötti együttműködésre; felszólítja az EU-tagállamokat, hogy a pazarlás elkerülése érdekében tömörítsék, osszák meg és közösen fejlesszék katonai képességeiket, teremtsék meg a méretgazdaságosságot és erősítsék meg az európai védelmi technológiai és ipari alapot;

34. úgy véli, hogy a katonai források sokkal hatékonyabb felhasználásának szükségességén túl az EU-tagállamok részéről a szinergia érdekében a védelmi beruházások jobb és hatékonyabb összehangolására van szükség az európai biztonság érdekében; felszólít a NATO és az EU minden egyes katonai műveletében a közös költségek arányának jelentős növelésére; megjegyzi egyrészt az európai NATO-tagállamok, másrészt pedig az Egyesült Államok védelmi kiadásai közötti jelentős, azok léptékében és hatékonyságában megnyilvánuló eltérést felhívja az EU-t, hogy kötelezze el magát tisztességesebb globális tehermegosztás mellett; felhívja továbbá az USA-t, hogy tanúsítson nagyobb hajlandóságot a békével és biztonsággal kapcsolatos kérdésekben az európai szövetségeseivel folytatott konzultációk iránt;

35. elismeri az Európai Védelmi Ügynökségnek a költséghatékony beszerzéshez és a fegyverkezés fokozott interoperabilitásához történő, a Lisszaboni Szerződéssel megerősített, fontos potenciális hozzájárulását;

A NATO-ban és az EU-ban való tagság összeegyeztethetősége

36. ragaszkodik hozzá, hogy az EU-tagállamok diszkrimináció nélkül részt vehessenek a közös EU-NATO találkozókban; hangsúlyozza, hogy az értékekre és a biztonsági rendelkezések egységessége elengedhetetlen tényező az európai béke, stabilitás és jólét biztosításához;

2009. február 19., csütörtök

37. javasolja, hogy az uniós tagjelölt NATO-szövetségeseket fokozottabban vonják be az EBVP és az Európai Védelmi Ügynökség munkájába;
38. megjegyzi annak fontosságát, hogy megfelelően kezelni kell és meg kell oldani a NATO-tagság és az EU-tagság hiánya, illetve az EU-tagság és a NATO-tagság hiánya összeegyeztethetőségének problémáját, hogy ne sérüljön az EU–NATO együttműködés;
39. sajnálatát fejezi ki különösen amiatt, hogy a török-ciprusi vita továbbra is rossz hatással van az EU–NATO együttműködés fejlődésére, mivel egyrészt Törökország elutasítja, hogy Ciprus részt vehessen a NATO hírszerzésének és forrásainak igénybe vételével járó EBVP-missziókban, másrészt pedig Ciprus is elutasítja, hogy Törökország részt vehessen az EBVP Törökország katonai súlyához, valamint Európa és a transzatlanti szövetség számára fennálló stratégiai jelentőségéhez igazodó, átfogó fejlesztésében;
40. arra ösztönzi Ciprust, mint EU-tagállamot, hogy vizsgálja felül a békepartnerségben való tagsággal kapcsolatos politikai álláspontját, és felszólítja a NATO tagállamait, hogy tartózkodjanak attól, hogy vétőjogukat annak megakadályozására használják, hogy EU-tagállamok a NATO tagjává váljanak;
41. üdvözli, hogy a Bukarestben tartott NATO-csúcstalálkozón a szövetségesek elismerték azt a hozzájárulást, amit egy erősebb és jobb képességekkel rendelkező Európa nyújt, és hogy a szövetség továbbra is nyitott marad a jövőbeli bővítésre; megjegyzi, hogy az európai szomszédságpolitikában részt vevő keleti országok számára, valamint a demokratikus és jogállami fejlődés érdekében az európai perspektívára irányuló politika, és ezért az keleti partnerségi projekt igen nagy jelentőséggel bír;
42. azon a véleményen van, hogy a NATO jövőbeli bővítései tekintetében minden egyes esetet a saját érdemei alapján kell megítélni; mindazonáltal az európai biztonsági érdekek alapján ellenezné a szervezet olyan bővítését, hogy abba bármely olyan ország beletartozzon, amelyben a tagság nem élvezi a lakosság támogatását vagy amelyeknek a szomszédos országokkal komoly és megoldatlan területi vitái vannak;
43. megállapítja, hogy az EU sok szomszédja számára – még ha csak hosszú távon is – mind a NATO-tagság, mind az uniós tagság realiztikus és összeegyeztethető cél;
44. úgy véli, hogy az EU-nak és a NATO-nak realista és őszinte párbeszédet kell fenntartania Oroszországgal többek között az emberi jogokról és a jogállamiságról, a regionális biztonságról, az energiaügyről, a rakétavédelemről, a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozásáról, a fegyveres erők korlátozásáról és az űrpolitikáról; úgy véli, hogy ha és amikor Oroszország hiteles demokráciává válik, és elutasítja a katonai fenyegetést, mint a szomszédaira gyakorolt nyomás eszközét, a közte és az EU közötti együttműködés soha nem látott szintet érhet el, beleértve azt a lehetőséget is, hogy Oroszország az összes euroatlanti rendszer tagjává válik;
45. várja a NATO közelgő 60. évfordulójára Strasbourgban és Kehlben szervezett csúcstalálkozó által a szövetség megfiatalítása, valamint az Európai Unióval meglévő kapcsolatainak megerősítése tekintetében kínált lehetőségeket;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az uniós tagállamok és a NATO országok parlamentjeinek, a NATO parlamenti közgyűlésének, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete, a NATO, az EBESZ, valamint az Európa Tanács főtákarának.